

Zarathuštra

Rudolf Steiner

Esoterní hodina, Berlín, 28. prosince 1908

Zarathuštra - jeho pozemským ochráncem byl král Vištasp, který jakožto král Kýros později šířil a konsolidoval Zarathuštrovo učení.

Chaldejský zasvěcenec Nazaras neboli Nazaranos byl Zarathuštrovým Já. Inspiroval Pythagora, který díky tomu v Řecku připravoval křesťanství. Zarathuštrovo Já se pak inkarovalo v Ježíši Nazaretském, který byl proto schopen přijmout ve svých tělech samotného Krista.

Zarathuštra měl své žáky: v Hermovi se jeho učení dostalo až k astrálnímu tělu, v Mojžíšovi k éternému tělu a v Pythagorovi k fyzickému tělu.

Hermovo zasvěcení se odehrálo ve vánoční době a Hermes spatřil to, co mělo být později dáno lidem v mystériu na Golgotě. Viděl celý planetární vývoj a to, co s ním souvisí.

Mojžíšovo zasvěcení dosahovalo éterného těla. Zarathuštra mu mohl dát ze svého vlastního světelného těla. V nečase, bouři a mlze viděl Slunce jen slabě, zato Měsíc v první čtvrti jasně. Proto se mu později zjevil Jahve v hořícím keři.

Pythagorovo zasvěcení dosahovalo fyzického těla, přinesl to lidem ve svých poučkách.

Sedm svátých rišiů vedl Manu, každý z nich byl zasvěcen do mystérií jedné planety, Zarathuštra pak byl zasvěcen do mystérií Slunce, tedy samotného Krista.